

OSCAR BAYONA

El pianista es va acompanyar dels seus dos col·laboradors habituals: Aleix Tobias i Martín Meléndez

Marco Mezquida obre una escletxa de jazz lluminós

► El pianista menorquí va presentar al Kursaal el seu nou disc, «Talismán»

La crònica

M. S. MANRESA

La música de Marco Mezquida fa pessigolles a les orelles. Això ho saben a molts auditoris del món, i a l'agenda hi sol -o solia- tenir marcadament un centenar d'actuacions l'any. Aquest home participa en tants projectes i grava tants discos que és d'aquells músics que costa seguir-los la pista.

A Manresa se l'ha pogut escoltar més d'una vegada, i justament en el concert d'ahir a la nit va voler de-

dicar una cançó a la cantant bagenca Celeste Alías, amb qui ha pujat junts més d'una ocasió.

Aquest cop, aquest pianista menorquí estrenava material estrictament nou. Es tracta de «Talimán», un disc de composicions pròpies, inspirat en els seus viatges amb dos altres còmplices habituals: el viol·loncelista Martín Meléndez i el percussionista Aleix Tobias.

Amb ells ja va firmar conjuntament *Ravel's Dreams* (2017) i si alguna cosa es va fer evident en el seu concert d'ahir és que el diàleg musical entre els tres el poden fer amb els ulls clucs.

«La cultura és sana i necessària. És medicina per a l'ànima», deia Mezquida content d'actuar al teatre Kursaal. «És un santuari de la

música», va dir agraït.

Entre les peces que van sonar hi havia *El jardí de les ànimes*, dedicada a una mare que va veure com la criatura se li moria en néixer.

Prohibit vendre discos

Les normes i contranormes covidianes són estrictes: distància entre espectadors, rentar-se les mans, mascareta i sortir de l'auditori com si fos d'un avió.

Entre tanta normativa sempre hi ha alguna sorpresa: a Marco Mezquida no li van deixar vendre els seus discos. «Ho respecto màxim», va dir. «Però soc una mica punky, així que, si en voleu, us els dono a fora prenent alguna cosa. Bé, tampoc no es pot prendre res, però igualment».

L'acordi de Joan Garriga i el Mariatxi Galàctic sorprenden a la Taverna

Fira de nit

LAURA SERRAT MANRESA

La música a ritme de rumbia que proposa el grup Joan Garriga i el Mariatxi Galàctic va captivar anit els espectadors de la Taverna de la Fira amb el disc *El ball i el plany*. Els músics van aplegar un centenar d'assistents i alhora van cridar l'atenció als deambulants de l'entorn que s'aturaven a escoltar els ritmes d'arrel del grup. El concert va tancar la penúltima jornada d'actes de la Fira Mediterrània marcada per la pandèmia.

L'actuació va començar amb puntualitat amb l'entrada dels músics per la platea mentre entonaven la cançó *Nocturn*. La veu i l'acordi de Joan Garriga, el baix de Marià Roch, la bateria de Rambo i la guitarra de Madjid Fahem anaven seduint a poc a poc els assis-

tents amb el batec ballador de la percussió, la paraula voladora del cant i el plor de la corda mediterrània. Els quatre artistes van prometre que la pandèmia no espatllaria «la revetlla mediterrània».

En el transcurs del concert, van navegar pels diferents temes d'un treball fet amb els colors de moltes cultures on la rumbia, combinació de la rumba i la cúmbia, pren protagonisme. Així va ser com amb *Cariñosa*, *La Rumba*, *Ai on va l'à...* o *Leila* van alçar els ànims i fer ballar un públic assegut a la cadira que picava de mans en cada tema.

L'escenografia que acompanyava les cançons estava marcada per una gran pantalla al fons de l'escenari on apareixien imatges vinculades a les històries que els artistes explicaven. «Aquesta nit estic aquí per desconnectar i per deixar volar la imaginació amb les seves cançons», explicava Montse Manen, que va ser al concert acompanyada de la seva germana, Mireia Creixans. Procedents de Vic, van decidir gaudir de la Mediterrània.

OSCAR BAYONA

Joan Garriga va entusiasmar els assistents al concert d'anit a la Taverna

FIRA MEDITERRÀNIA

Magnetisme occità amb les Cocanha

► Fa dos anys que Caroline Dufau va ser a la fira amb la cama enguixada. Va actuar al Museu de la Tècnica, a la zona de professionals. Aquest cop ja havia recuperat la mobilitat i el concert va ser a la sala de la Plana de l'Om. Les Cocanha són de Tolosa i ens recorden que aquesta ciutat occitana és més a prop de Manresa que València. Lluitant contra el centralisme francès canten en occità amb fervor. El nou disc, *Puput*, els l'ha produït Raül Refree, que va seguir el concert des del públic. El dia anterior havia actuat amb Rodrigo Cuevas al teatre Kursaal. -M.S.

MIREIA ARSO

Paula Grande i Anna Ferrer estrenen repertori

► Càntut és un festival de música (20-22 de novembre a Cassà de la Selva) i també un projecte per recuperar el patrimoni musical de transmissió oral de les comarques gironines. Acaben de produir el disc *Vega* de Paula Grande i Anna Ferrer, que ahir van avançar al teatre Conservatori de Manresa. -M.S.